

РЕШЕНИЕ

№ 6535

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4733** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. Т. Б., чрез адв.П., срещу решение от 09.02.2021 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НО, 108-ти състав по НАХД № 13143/2020г. по описа на съда. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 20-4332-01345/17.08.2020 г., издадено от началник група, отдел Пътна полиция СДВР, с което на касатора, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 750 лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от три месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Изложените в касационната жалба доводи са за незаконосъобразност и неправилност на постановеното съдебното решение, както и нарушение на редица законови разпоредби. Моли съда да отмени атакуваното решение.

В съдебното заседание касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът-Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка: На 29.06.2020 г., в 14:42 ч. жалбоподателят управлявал л.а. „М. Ц200” с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по ул.Околовръстен път с посока на движение от кв.Г. към бул.К. О.. Срещу магазин „Д.” е заснет с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M, № 653, разположена в автомобил на ОПП-СДВР. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Измерена е скорост на движение 109 км./ч., която след приспадане на 3 % възможна грешка била изчислена на 106 км./ч. Ограничението за скоростта на движение на МПС е 50 км/ч. за населено място. Изготвен е снимков материал. На място жалбоподателят не е спрял. Св. М. - младши автоконтрольор в ОПП-СДВР призовал жалбоподателя, който на 07.09.2020 г. попълнил декларация, в която посочил, че автомобила му се управлявал от него. Св. М. приел, че Б. е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП и съставил срещу него акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 086412.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

За да потвърди наказателното постановление, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, вмененото нарушение се явява доказано по несъмнен начин, както и че наложената санкция е съобразена с разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. б ЗДвП.

Решението е правилно.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК. Съдът е събрал и обсъдил писмените и гласни доказателства, относими за пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Правилен е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране административнонаказателната отговорност на касатора. По делото е установено по безспорен начин, въз основа на представената разпечатка от видеоклип от мобилно техническо средство TFR1-M, № 653, записващо скорост, точна дата и час, място и регистрационен номер, че касаторът е извършил деяние, осъществяващо състав на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Автомобилът се е движил със скорост от 106 км/ч, след приспаданат толеранс- 3 %, при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място.

Видно от приложения снимков материал автоматизираното средство за видеоконтрол е било обозначено, а от описанието на извършеното нарушение се установява, че същото е извършено в [населено място] и следователно за него се прилагат ограниченията на скоростта за населено място. Процесното нарушение е било заснето посредством мобилно техническо средство TFR1-M, № 653, записващо скорост, точна

дата и час, място и регистрационен номер, което е преминало техническа проверка и е изправно към момента на констатиране на нарушението.

Неоснователно е и възражението за неспазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на акта за установяване на административно нарушение. От приложената декларация за предоставяне на информация във връзка с разпоредбата на чл. 188 от ЗДвП (приложена към НП), както и от показанията на актосъставителя В. А. се установява, че на 07.08.2020 г. Д. Т. Б. се е явил в ОПП-СДВР, където е декларирал, че той е управлявал на процесната дата и час заснетия лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Следователно, това е датата, на която по несъмнен начин е установено авторството на констатираното административно нарушение. АУАН е съставен на същата дата, с което е спазен давностният тримесечен срок, считано от откриване на нарушителя, съгласно чл. 34 от ЗАНН.

Въззивната инстанция е приобщила изцяло и в пълнота писмени доказателства, които да докажат техническата изправност на автоматизираното устройство, с което е заснет нарушителя.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на СРС не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по см. на чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. ал. 3 НПК във вр. чл. 63 ЗАНН да съставляват основания за касиране на решението. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл. 13 НПК във вр. чл. 84 ЗАНН. Събраните и приети писмени доказателства са напълно достатъчни, за да се обоснове извод за извършено нарушение на правилата за движение по пътищата, автора на деянието и неговата вина и не разколебават обвинителната теза на ответника.

Обжалваното решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X- ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.02.2021 г., постановено по НАХД № 13143/2020г. по описа на от Софийски районен съд, НО, 108- и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.